

Vibeke Peschardt (RV):

Det bliver jo næsten lidt trivielt at sige, at nu ser vi dette forslag endnu en gang, ligesom vi også har sagt om alle de øvrige. Det undrer mig i grunden, at man fra forslagsstillernes side bliver ved med at fremsætte de samme og de samme og de samme forslag år efter år, uden at der er flertal for dem, og uden at der – hvis jeg kan sige det på den måde – er bevægelse i kunsten på nogen måde.

For det første vil jeg sige om forslaget, at der er jo ikke nogen rigtig konkrete forslag i det til, hvad der kan gøres. Man vil gerne forenkle, siger man, men samtidig siger man, at de bemyndigelser, som vi jo ved, de borgerlige partier har meget imod – i hvert fald så længe de sidderovre på den side af midtergangen – skal om ikke afskaffes, så dog gøres mere enkle. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at hvis man vil forenkle og gøre bemyndigelserne mere enkle, kræver det altså flere ord, så jeg er ret sikker på, at det, man egentlig vil, måske kan komme til at betyde, at det hele kommer til at se endnu mere kompliceret ud.

Jeg er sådan set enig med hr. Jørn Jespersen, som for ganske kort tid siden sagde her fra talerstolen, at nogle af de forenklinger, man kunne lave, specielt på landbrugsområdet, var at danne nogle instrumenter, der gjorde, at man ikke behøvede nær så meget af den kontrol, man jo også klager over. Det kunne f.eks. være afgifter og den slags. Men vi synes ikke, vi tror ikke, at dette forslag rent umiddelbart kan bringe sammenhæng og overskuelighed i forvaltningen.

Til allersidst vil jeg sige, at vi har jo lige for nylig behandlet et forslag om en kortere sagsbehandlingstid i Naturklagenævnet og endda behandlet det venligt. Det synes jeg er et bevis på, at regeringen er med på at lave nogle ændringer, hvis de kan føre til kortere sagsbehandlingstid og bedre retssikkerhed for borgerne.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg synes ikke, man skal klandre Venstre eller andre borgerlige partier for at genfremsætte forslag. Det er jo ædelt nok, at man holder fast ved sine ideer og tanker, og det er derfor, vi har partier. Men vi kunne måske godt forvente, at når man genfremsætter et forslag, har man en ambition om yderligere at kvalificere det, og en sådan ambition har man ikke haft fra forslagsstillernes side.

Vi vil regelforenkling, siger forslagsstillerne, og det kan jo lyde meget smukt. Men hvis det

ikke siges hvordan, jamen så kan man jo fristes til – jeg siger udtrykkeligt fristes til – at mene, at forslagsstillerne vil gå ind for en reguleliminering. Det er selvfølgelig en påstand, men i og med at vi ikke får at vide, hvordan den regelforenkling skal finde sted, og man ikke går ned i substansen, kan vi jo tro, der er en anden, skjult dagsorden.

Der er ét punkt, hvor jeg kan følge forslagsstillerne, også fordi de er konkrete her. Det er spørgsmålet om, at diverse ministre får flere og flere hjemler, og det synes jeg man må sige kan være et problem. Det kan anfægte retssikkerheden, fordi hjemler kan underlægges vidt forskellige politiske luner. Men igen: Hvordan undgår vi hjemlerne? Det ville være godt med nogle eksempler på, hvor man i givet fald vil tage fat.

Så vil jeg gerne komme med en meget principiel bemærkning. Hvis man virkelig ønsker regelforenkling på miljø- og naturområdet, tror jeg, det allervigtigste, man kan gøre, er at have en revolutionær økologisk tilgang til tingene. Får vi en omstilling af landbruget i økologisk retning, sikrer vi, at vore fabrikker ikke længere anvender uønsket kemi, og får vi lagt f.eks. hele malerindustrien om, så det kun er produkter med de laveste farekoder eller 00-malekoden, der bliver produceret, får vi jo færre problemer, og det vil igen sige, at så er der behov for mindre regulering. Regulering følger altid af, at samfundet bliver mere komplekst, og at vi lever i et samfund, hvor man har ret til at forurene.

Som det sidste skal jeg sige helt principielt: I et samfund som det danske, hvor man liberaliserer mere og mere, vil liberaliseringen med logisk nødvendighed altid føre til mere og mere kontrol. Det har vi set på energiområdet, det har vi set på teleområdet, og vi vil nu se det – jeg må ikke bruge det ord her fra talerstolen, men jeg er lige ved at sige: Gud forbyde det – på togområdet, hvor man nu også vil til at have mange operatører, og det vil sandelig føre til utrolig meget mere bureaukrati og styring centralt fra.

Så er der Venstre. Jeg vil gerne opfordre de borgerlige partier til at prøve at arbejde deres ideer igennem, så vi andre får noget at bide i og forholde os konkret til. Så jeg synes ikke, Venstre skal opgave så let. Men jeg vil sige: Prøv at lave noget gruppearbejde og se at komme lidt mere ned i substansen.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det var nogle helt rigtige overvejelser, Enhedslistens ordfører her gjorde sig om libera-